

Република Србија
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Београд
Ул. Устаничка бр. 29
К-По₂-14/2011

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

**СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД
21.06.2013. године**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан још једном.

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Душан Кнежевић,**
- **окривљени Ћирић Петар, који је приведен преко управе КПЗ Сремска Митровица,**
- **бранилац адвокат Александар Цвејић.**
- **Приступили су и сведоци Радић Мирослав и Мугоша Горан.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошао је сведок Мугоша. Ми њему нисмо могли да уручимо позив, али очигледно да га је неко обавестио. У сваком случају да ли сте сагласни да одржимо главни претрес?

На сагласан предлог странака,

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

Главни претрес је јаван.

Наставља се главни претрес допуном доказног поступка.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку испита сведок Радић Мирослав.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Радић Мирослав?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте позвани да Вас испитамо као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни да одговарате на она питања чијим би одговором

Вас или Ваша блиска лица изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Је ли сте разумели ово упозорење?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ту испред Вас текст заклетве. Прочитајте га наглас.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро Радићу. Ја ћу узећу Ваше личне податке, Ви сте додуше давали личне податке током поступка који је био пред овим судом поводом овог истог догађаја. Ви сте били и у Војном суду сте давали у истражном поступку још '98. мислим да је био тај, те личне податке и дали сте после на главном претресу кад сте били овде у суду. Да ли има неких измена у Вашим личним подацима?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не, само адреса становања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи од оца?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Од оца [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ова адреса, је ли тако, [REDACTED]?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не, адреса становања ми је сада [REDACTED]
[REDACTED], [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са личним подацима као из досадашњег поступка, без измена, с тим што изјављује да станује на адреси у [REDACTED] Улица [REDACTED] број [REDACTED]

Након што је прописно упозорен, опоменут и након што је положио заклетву изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро Радићу, знате поводом ког догађаја сте овде позван да сведочите, ради се о случају Овчара. Ви сте давали свој исказ у Војном суду код истражног судије још 17.12.'98. године, у предмету КИ.578/98 и на главном претресу од 19.12.2007. и 21.01.2008. године. Је ли се сећате тога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли остајете код тих исказа?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Изјављује да остаје при исказима које је дао на записнику пред истражним судијом војног суда дана 17.12.1998. као и на главним претресима од 19.12.2007. и 21.01.2008. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете окривљеног Ћирић Петра?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам одакле га знате, како га знате?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Значи из периода када сам боравио у Вуковару. Он је био по мојим сећањима један од припадника територијалне одбране Петрова Гора у Вуковару. Нешто посебно о њему не знам. Знам само да је био заједно у чети којом је командовао Мирољуб Вујовић. Оно чега се ја сећам да је био добар борац, да је био храбар, да ето нисам имао неке, да кажем, појединачне контакте које би у неком командном смислу могле да буду важне. Углавном ето сећам се из тог периода да је он био један од бораца из те територијалне чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате можда шта је имао од наоружања, од униформи? Да ли је имао неку униформу? У чему је био? Да ли је имао нека обележја?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Тих неких детаља, велика већина њих је имала аутоматску пушку. Ја сад не могу да се сетим у то време, облачење је било, 'ајде да кажем, у складу са неким условима и могућностима које смо тада имали. Значи колико се сећам да ли је имао СМБ униформу или можда неке детаље, маскирну униформу нисам сад баш 100% сигуран, али мислим да је имао аутоматску пушку од наоружања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате можда с ким се дружио у то време?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Па видите, ја сам тад руководио на том правцу који је мени био додељен, руководио сам са борбеним дејствима. Моје јуришне групе, то је било 3 јуришна група у тим борбеним дејствима садејствовала је Трећа чета територијалне одбране из батаљона Петрове Горе којом је командовао Мирољуб Вујовић, он је био у саставу те чете. Значи у току неких борбених дејстава они су добијали, ја сам са Мирољубом правио координације, он је то делио по борбеним групама где је тачно у ком моменту био. Ја нисам имао потребу тада да знам за било кога од њих појединачно, осим за те командире група ако је било важно у неком тренутку да знам чисто ради извођења борбених дејстава, тако да ја не могу са сигурношћу да кажем, не знам, овај се дружио са овим, овај са оним. Значи, они су у току тих борбених дејстава били на том правцу. Ја сам после тога имао задатке обезбеђења достигнуте неке линије тако да ја нисам ни обраћао више пажњу шта се и у ком моменту свако од њих шта ради, како ради, то једноставно није био мој задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте предложени од стране одбране, па ћу дати реч браниоцу окривљеног да Вам поставља питања. Изволте.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Ја за Вас имам само неколико врло кратких питања. Пре свега, [REDACTED] који је овде саслушан као сведок је ли он био Ваш курир или је био курир код неког другог, а кога сте Ви користили за одређене задатке?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: [REDACTED] је био војник из моје чете, он је са мном дошао из Београда, може се рећи да је у одређеним моментима био курир код мене, јер пазите, борбена дејства су један специфичан скуп борбених радњи и у склопу тих свих борбених радњи у неким моментима не само њега,

користио сам многе војнике да ми буду курири, али кажем био је. Јесте био је и курир код мене у чети.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Да ли сте му Ви било када издали наредбу њему, да он заједно са војником [REDACTED] оде на пољопривредно добро Овчара да провери шта се тамо дешава?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не. О томе је било речи, 'ајде да кажемо, у току суђења којима сам присуствовао и у Хашком трибуналу, а мислим да сам о томе говорио и овде када сам сведочио. Значи никад му такво наређење нисам издао и не знам одакле њему потреба да тако нешто изјави и да стане иза тога.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Да ли Вам је он икада у том периоду или касније рапортирао или Вас известио.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не, не.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Ви већ знате шта ћу да Вас питам. И сведок [REDACTED] је сведочио у Вашем поступку пред Трибуналом у Хагу.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Јесте.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Ви сте тамо правноснажно ослобођени од одговорности?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Јесам.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Да ли је једно од образложења већа тамо било да се том сведоку не може веровати? Он је тамо саслушан пред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је под шифром тамо, не знамо ко је, не знамо о ком сведоку је реч, пошто је заштићен у том предмету ми смо покушали и колега Крстајић је то покушао у претходном поступку. Ми смо прибавили те делове списка и једноставно од председника Хашког трибунала није добио одобрење да се открије идентитет и да се он саслуша тако да одбићемо то питање. Изволите.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Није ми то спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете на неки други начин да питате.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Нећу да га питам. Других питања више немам. О да, имам питање. Је л' сте Ви тада у том периоду били у било каквој завади или касније са сведоком [REDACTED]?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Никад.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Личној и тако.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тирићу, имате Ви неко питање? Добро. Тужиоце немате питања? Само да завршимо. Бранилац је почео, па сте га Ви прекинули. Ви сте вероватно знали шта ће да Вас пита, вероватно је бранилац мислио на део исказа сведока [REDACTED] који се односи на оно кад се он вратио са Овчаре, па Вам је рапортирао шта се тамо дешава, Ви сте само слегли раменима.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не, то није истина. Ја само хоћу да Вам кажем да је било полемике и на Хашком трибуналу и ја сам у току свог сведочења пред Хашким трибуналом то недвосмислено ставио до суда да је то чисто његова измишљотина. Ја не знам из којих разлога је он имао потребу тако нешто да измисли. Значи, никад нисам имао потребу било кога из своје јединице да шаљем на Овчару, јер Овчара није била поље мог борбеног задатка, она се

налазила 10 или 15 километара даље. Једноставно ја нисам имао потребу да знам шта се дешава на Овчари нити сам у том моменту знао да се било шта дешава на Овчари. Наравно, ако га нисам послао нисам имао потребу ни да примим информацију, повратну информацију од њега шта се тамо дешава. Значи, то је једноставно у неком његовој глави или визији не знам због чега је то тако изјавио, нећу да улазим у коментар. Он сам зна, а на вама је да процените да кажете да ли је то истина или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема више питања за сведока ја Вас не бих задржавао. Ми имамо Ваше исказе које сте давали из досадашњих поступака, Ви сте остали код тих исказа. Ту сте исцрпно саслушани, испитани на све околности оно што нас интересује са окривљеним Ћирићем. Т о би било то. Ја Вам се захваљујем, можете да идете. Да ли имате неке трошкове за долазак данас у суд?

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Не, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Питања више нема.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Ја сам хтео само суд да замолим, само с обзиром да Ћирића први пут видим сад после тих ратних дешавања, ако ми дозволите само да га поздравим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Као свог ратног друга.

Примедби нема.

Сведок трошкове не тражи.

СВЕДОК МИРОСЛАВ РАДИЋ: Хвала вам, довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења, пријатно. Мугоша Горан може да дође

ИСПИТАЋЕ СЕ СВЕДОК МУГОША ГОРАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Упалите микрофон Мугоша. Ви сте Мугоша Горан, је ли тако?

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узећемо Ваше личне податке. Од оца?

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Мајка [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајка [REDACTED] Ваша година рођења?

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у?

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У општини [REDACTED]. Адреса је? Е сад је то проблем.

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Промена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите која Вам је адреса?

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Сад је [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са личним подацима као на записницама из досадашњег поступка, с тиме што изјављује да станује на адреси у [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству или у завади са окривљеним Ђирићем?

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га познајете?

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок данас позвани. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни да одговарате на она питања чијим би одговором Вас или Ваше блиске сроднике изложили знатној материјалној штети, тешкој срамоти или кривичном гоњењу. Јесте ли разумели ово?

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ту текст заклетве испред Вас па га прочитајте наглас.

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

Након што је прописно упозорен, опоменут и након што је положио заклетву изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро Мугоша. Ми смо Вас позвали овде као сведока на околности знате, ради се о догађају на Овчари, нека сазнања која Ви имате у вези са тиме. Ви сте давали свој исказ као сведок у поступку против окривљеног Радак Саше ако се сећате, били сте сведок у том поступку. Ми имамо тај исказ који сте дали као сведок и здружили смо га списима предмета. Ја бих Вас питао да ли остајете код тог исказа који сте дали у том поступку као сведок? Вероватно.

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Да, остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, остајете. Добро. То је било на главном претресу од 05.04.2006. године, тако нешто то Вам вероватно не значи. Али сећате се. Добро. И то би било то.

У свему остаје при исказу који је дао као сведок на записнику са главног претреса од 05.04.2006. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао бих Вас. Рекли сте да познајете Ћирић Петра?

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле га познајете, како га познајете? Испричајте нам укратко.

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Познајем га са ратишта рецимо. Из Вуковара наравно, а упознао сам га боље после рата. Значи остао је у Вуковару али овако нисмо се баш нешто дружили посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био?

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Нисмо били заједно. Не, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јединици, у којој јединици је био он?

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Па био је код добровољаца једно време, па ваљда исто као и ја, свугде по мало што се каже оно. Био је и код Станка Вујановића, био је код Мирољуба не знам ни ја једно време. Мењали смо се не знам ни ја како то сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Био је у територијалној одбрани, је ли тако?

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Територијалној одбрани Вуковара. Је ли имао нешто од униформе, је ли имао неку, у чему је био? Да ли је имао неку униформу, шта је имао од наоружања? Сећате се тога?

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Сви смо носили наоружање, аутоматске пушке колко се ја сећам, али специфично нешто не могу да се сетим. Не знам, носили смо траке, зависи од акције било које, не знам ни ја. Нешто овако униформе посебно, не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се сећате можда с ким се дружио у то време Ћирић? Рекли сте да га слабије знате из тог периода, боље га знате после, ако се сећате сећате, ако не кажите.

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Да, из тог периода, виђали смо се оно. Али не могу да сетим оно баш сад с ким је био у друштву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа. Пошто сте предложени, овде сте дошли на предлог одбране и одбрана има право да прва поставља питања, ја ћу дати реч колеги Цвејићу, браниоцу окривљеног. Има пар питања за Вас.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Моје питање пре свега гласи да ли сте Ви тих дана односно да ли сте дана када се дешавало ово на Овчари, били на фарми Овчара?

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Јесам.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Да ли сте Ви били у шпалиру.

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Нисам.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Нисте, добро. Онда не треба ни да Вас питам да ли сте тукли заробљенике Ви и Ћирић?

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Не, ја сам своје одлежао наравно и још сам на услову, немам разлога да лажем више мислим оно више, нисам ни лагао, али

опет нећу да уопште те приче значи осуђен сам за шпалир у којем једноставно нисам ни био и одлежао сам то. Шпалир је био скроз иза мене, ко је био у шпалиру то.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: [REDACTED]. Ви знате ко је?

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Њега сам упознао у судници. Човек који ме теретио да сам тукао, а никад га у животу видео нисам пре тога.

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоце? Имате ли питања? Добро. Ви сте рекли на том записнику као сведок кад сте били да сте видели неко тучење у шпалиру, видели сте то шта се дешава али нисте видели ко је тукао.

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Ја сам био на претресу заробљених лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја Вам предочавам. Нећу то што сте као окривљени давали. Ја Вам предочавам ово што сте као сведок изјавили.

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Исто тако и као окривљени и као сведок сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде изволите, кажите шта сте рекли.

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Значи био сам ангажован да извршим претрес заробљених лица ја и [REDACTED]. А иза мене неких 5 метара, то је исто ко кад сам питао [REDACTED] који је био тад ето са оне стране заробљен, ниједно директно питање, само сам га питао колико је иза мене био шпалир од људи који су претресали то значи сигурно 4-5 метара је било иза мене. Ја сам чуо и видим али ја сам се наравно концентрисао на излазак из аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сад концентрисали се на то што сте радили. Али чули сте, шта сте чули? Чули сте иза Вас?

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Па не, чујем оно понекад неко неког удари или шта ја знам али није сад било оно како је то сад испричано да је то било убијених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли сте чули неке јауке?

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Па оно у пролазу наравно, неко неког препозна у то време то је тако било и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не знате ко је био у шпалиру?

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Не сећам се. Не могу да, нисам обраћао пажњу верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Ситуација је била специфична зато што је, ја сам тражио браћу. Имао сам [REDACTED] имам још увек наравно, живе у [REDACTED] били су са оне стране и онда сам једног нашао у болници, а другог сам тражио на Овчари наравно ако је у аутобусу да га изведем. Тако да уопште нисам био сконцентрисан ко је иза и шта се иза дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако нема више питања за сведока, ја Вам се захваљујем што сте дошли. Ви сте неке трошкове истакли, је ли тако нашој служби за помоћ и подршку сведоцима? Је ли имате неке трошкове за долазак у суд данас?

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Нисам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи немате трошкове? Онда ово нешто. Добро. Овако ћемо да кажемо.

Питања више нема.

Примедби на исказ сведока нема.

Сведок трошкове не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам се захваљујем. Можете да идете. Ево можете да се поздравите са Ћирићем.

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Могу да се поздравим наравно. А могу само још да додам да сам за Ћирића 100% сигуран да није био у шпалиру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није био у шпалиру? Нисте видели ко је био у шпалиру, али Ћирић 100% није био. Лепо.

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Зато што препознао бих га да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам, али нисте видели никога Мугоша. Како сад би га препознали, а кажете нисте видели ко је био у шпалиру, а Ћирић није сигурно.

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Наравно да сам се ја понекад окренуо и гледао шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ипак сте се окренули?

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: Па наравно, ја се окрећем увек како дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам, пошто смо закључили, али нисмо још очигледно. А је ли био [REDACTED] у шпалиру?

СВЕДОК ГОРАН МУГОША: За њега да сам га видио, кад га не познам. У то време ја њега нисам знао уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га знали, добро. Ништа. Ето то би било то. Можете да се поздравите. Довиђења, пријатно. Ми би сад што се тиче ових сведока отприлике би завршили са овим, мислим ми имамо неке сагласне предлоге странака са припремног рочишта. Да ли се остаје при томе да сте сагласни да прочитамо? Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у допуни доказног поступка на основу члана 406 став 1 тачка 2 ЗКП на сагласан предлог странака изврши увид у:

-исказ сведока Сирета Дамира од 01.02.2012. године, код истражног судије и са главног претреса од 17.11.2008. године.

-исказ сведока – оштећених [REDACTED] од 26.04.2004. године, 25.10.2004. и 26.10.2004. године.

- [REDACTED] од 26.04. и 25.10.2004. године.

- [REDACTED] од 26.04.2004.

- ██████████ од 27.04.2004,
- ██████████ од истог датума и са главног претреса од 24.05.2005.
године,
- ██████████ од 27.04. и 26.10.2004. и 20.06.2008. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо да констатујемо само, не морамо да, ви знате о којим исказима је реч, само да констатујемо тако. Добро, овако

Странке су сагласне да се у све доказе изврши увид тако што ће се исти само прочитати на главном претресу, с обзиром да су исти извршили увид у све доказе који се налазе у списима предмета и знају за исте, па нема потребе да се сада непосредно то ради на главном претресу.

Врши се увид у:

-налаз и мишљење вештака Стриновића од 20.04.2005. године и Кубата од истог датума, комисије вештака на челу са доктором Милошем Тасићем и др Браниславом Будаковим и од априла и маја 2004. године, са записника о саслушању код истражног судије од 20.04.2005. године, др Тасића, као и главних претреса од 20.04.и 23.11.2005. године, др Будакова са главног претреса од 23.04.2008. и 15.09.2008, вештака балистичара Драгана Крстића од 14.06.2005. године и допуна налаза и мишљења истог вештака са главног претреса од 21.06.2005. године,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ми смо списима предмета здружили могли сте да извршите увид још на прошлом главном претресу,

-налаз и мишљење вештака др Александра Јовановића и Наде Јанковић у односу на ██████████ који се односи на сведока ██████████ од 26.07.2007. године и допуна доктора са главних претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо да прочитамо и то.

-Врши се увид у налаз и мишљење вештака др Александра Јовановића и Наде Јанковић од 26.07.2007. године као и усмене допуне са главних претреса,

-врши се увид у пресуду Окружног суда у Београду већа за ратне злочине К.В.9/08, то је окривљени Сирета,

-пресуду Окружног суда у Београду - Већа за ратне злочине К.В.4/06 од 12.03.2009. године, као и пресуду Апелационог суда у Београду - Одељења за ратне злочине Кж.ПО₂.1/10 од 23.06.2010. године.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изврши увид и у писмену документацију и то:

- Попис идентификованих посмртних остатака ексхумираних на Овчари, Уреда за заточене и нестале Владе Републике Хрватске
- као и извештај о идентификацији ексхумираних лица из масовне гробнице на Овчари сачињен од стране Медицинског факултета у Загребу од 19.04.2005. године,
- налаза и мишљења као и допуне налаза и мишљења судске медицине Института за судску медицину у Новом Саду број 48/04 и 48-1/04,
- писмене извештаје др Душана Дуњића од 27.09.1996. године и 03.10.1996. године,
- као и писмени извештај др Вујадина Оташевића од 15.11.1996. године,
- допис Института за судску медицину Медицинског факултета у Загребу број 116/08 од 03.03.2008. године,
- изјава о поштовању хуманитарних принципа из Хага од 05.11.1991. године,
- меморандум о споразуму у Женеви од 27.11.1991. и споразум о размени заробљеника односно особа лишених слобода у оружаним сукобима у Републици Хрватској од 20.10.1991. године,
- наредбу строго пов. од 18.11.1991. године генерала [REDACTED],
- пресуду Хашког трибунала ИТ-95-13/1-Т,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она се налази у електронској форми, то је ова „Вуковарска тројка“, то је био ваш предлог.

- као и допис Окружног суда у Београду - Већа за ратне злочине од 30.01.2008. године председнику Хашког трибунала, као и његов одговор овом суду од 04.07.2008.године,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно што смо малопре причали.

- новински чланак из листа „Панорама“ под називом „Одличје Зринског заборављеном јунаку Вуковара“ од 17.11.2011. године,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: „Јутарњи лист“, ја мислим да је „Панорама“, али добро. добро.

- „Јутарњи лист“,
- да се прочита извештај из КЕ за окривљеног Ћирић Петра,
- решење о давању статуса сведоцима сарадницима [REDACTED] од [REDACTED] године и [REDACTED] од [REDACTED] године,

-да се прочита наредба начелника штаба команде Прве војне области од 16.11.1991. године и борбени извештај од 19.11.1991. године пуковника [REDACTED], као и његова наредба од 20.11.1991.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се тиче оног ТВ снимка, са ТВ „Политика“, ви сте видели сви тај снимак, да ли има потребе да га, ми смо спремили то, можемо да пустимо, ради се о јако кратком снимку од пар секунди, да ли можемо да констатујемо да је извршен увид у тај, сви знате о чему се ту ради. Ћирићу, то је онај снимак на коме сте Ви, сећате се, са оним противавионским топом. Је ли оно противавионски митраљез, шта је оно? На некој приколици, ето то је тај снимак. Можемо да констатујемо да?

**-Врши се увид и у снимак окривљеног Ћирић Петра на ТВ „Политика“,
-као и фотографије које се налазе у списима предмета.**

Предње прочитано, извршен увид, примедби нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако, што се тиче неких доказних предлога који су били на припремном рочишту ми смо одлучили.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог да се из списка предмета издвоји пресуда Окружног суда у Новом Саду К. број 287/06 од 19.10.2007. године, као и пресуда Врховног суда Србије Кж. број 198/08 од 02.12.2008. године, као неоснован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћемо кратко образложење. То није незаконит доказ. Прибављен је на законит начин. Нема разлога да се ти докази издвајају из списка предмета. Ми смо то одбили као неосновано, нема разлога да се то издвоји, а због тога је то одбијено, без обзира што је био сагласан предлог, тужилац се није противио томе.

**-Па се врши увид у обе пресуде и то пресуду Окружног суда у Новом Саду К. број 287/06 од 19.10.2007.године, и
-врши се увид у пресуду Врховног суда Србије Кж. број 198/08 од 02.12.2008.године.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су ове пресуде Ваше Ћирићу, по којима се налазите на издржавању казне.

ОДБИЈА СЕ предлог да се у доказном поступку прочита исказ осумњиченог [REDACTED], дат на записнику у МУП од 18.04.2003. године као неоснован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво образложење. Прво, Перић Јовица је сведок у овом поступку, он је током истраге био сведок и на главном претресу је био сведок. Сматрамо да не може да има оба статуса, с једне стране, а с друге стране мислимо да нема основа. Једини основ законски по коме може да се прочита исказ то је по члану 406 став 1 тачка 5 ЗКП, међутим он никада није био саокривљени са Ћирић Петром, да би могао да се прочита тај исказ, он би морао да буде саокривљени. Јесте да се ради о истом догађају, али Перић Јовица није био са Вама никад саокривљени. Ви сте у оном поступку где је Перић Јовица био окривљени били сведок, сада сте Ви окривљени, а Перић Јовица је сведок, значи Ви нисте никад били саокривљени. Да би био неко, да би се прочитао исказ мора да буде прво саокривљени, па да онда, не знам, се раздвоји поступак или да буде правноснажно окончан. Значи то су. Морате да упалите микрофон.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се тај исказ Перић Јовице издваја из списка или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли био предлог да се издвоји из списка?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није био предлог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро, ја Вас питам само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сада нисмо одлучили о томе да издвојимо, само смо одбили предлог да саслушамо Перић Јовицу, односно да прочитамо исказ осумњиченог Перић Јовице од 18.04.2003. године, и нећемо га користити као доказ у овом поступку. То је то,

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог да се као сведок испита [REDACTED] као сувишан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сматрамо да нема потребе за тиме, да околности на које би се саслушавао тај сведок нису од битног утицаја на доношење другачије одлуке, а с друге стране немамо ни адресу никакву за тог сведока. Мислимо да би евентуално саслушање тог сведока само довело до непотребног одуговлачења поступка и не би никаквог утицаја имало на пресуђење у овој кривично правој ствари.

Такође што се тиче предлога из оптужнице заменика тужиоца за ратне злочине да се изврши увид у исказе, па само значи исказе лица [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] и сведока [REDACTED], ми смо те сведоке одбили. Сматрамо да су дати супротно члану 395 став 2 тачка 1 ЗКП у вези члана 350 став 1 ЗКП, јер

нису дати уопште на припремном рочишту нити су дати после тога, већ су то дакле неки предлози из оптужнице по коме тужилац није се уопште изјаснио о њима на припремном рочишту, с једне стране. С друге стране, не знам које исказе, нејасно је, јер су та лица давала исказ и као окривљени и у неком другом поступку као сведоци и једноставно ми смо одбили на основу члана 395 став 2 тачка 1 ЗКП, тај предлог да се ти искази прочитају, то јест да се изврши увид у те исказе.

Ето то је кратко образложење свих тих процесних предлога. Да ли има још неких доказних предлога за допуну доказног поступка?

Како нема више предлога за допуну доказног поступка суд ОБЈАВЉУЈЕ да је доказни поступак завршен.

Прелази се на

ЗАВРШНУ РЕЧ СТРАНАКА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даћу реч заменику тужиоца Душану Кнежевићу изволите.

ЗАВРШНА РЕЧ ЗАМЕНИКА ТУЖИОЦА ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поштовани суде, остајем у целини при поднетој оптужници и сматрам да је спроведеним доказним поступаком утврђено да је оптужени починио кривично дело за које се терети, па стога предлажем да га за то дело огласите кривим и осудите по закону. Кривично дело за које се оптужени терети је ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 Кривичног закона Савезне Републике Југославије, КЗ СРЈ, а не Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, КС СФРЈ, односно Основног Кривичног закона ОКЗ, те Кривичног законика КЗ, због обавезне примене блажег закона за извршиоца. Ово кривично дело врши онај ко кршећи правила међународног права за време оружаног сукоба нареди или изврши неку од алтернативно одређених радњи извршења кривичног дела које су таксативно наведене у овом законском члану. Конкретно тужилац терети оптуженог за телесно повређивање и убиство ратних заробљеника. На припремном рочишту одржаног дана 01.10.2012. године, странке су постигле сагласност о чињеницама које су оцениле као опште познате у довољној мери расправљене и које не захтевају даље доказивање у смислу члана 83 ЗКП.

То се пре свега односи на време, место и начин како се одиграо догађај поводом кога се суди. Дакле, међу странкама није спорно да је у времену од поподневних часова дана 20.11. до раних јутарњих часова дана 21.11.1991. године у Вуковару у тадашњој Републици Хрватској у саставу бивше СФРЈ на пољопривредном добру Овчара и на потезу Грабово око километар даље извршено убиство 200 ратних заробљеника од којих је идентификовано њих 193 чија су имена назначена у оптужници. Тада је дошло и до повређивања више

лица на Овчари, како испред хангара у шпалиру тако и у самом хангару, извршиоци су били већином припадници ТО Вуковара у саставу тадашње ЈНА и добровољачке јединице „Лева суподерица”, мада је било и других категорија лица. Жртве су у највећем броју били припадници различитих хрватских оружаних формација, уз пратећа лица која не улазе у њихов састав. Они су претходно били заробљени у вуковарској болници од стране ЈНА а затим предати ТО Вуковар. Након извршеног пописа у хангару приступило се њиховом транспорту на Грабово, у пет до шест наврата су групе од 30 до 40 заробљеника превожене трактором са приколицом на место егзекуције. Стрељање је вршено испред раније ископане јаме пуцањем из ватреног оружја. У седам до осам жртава пуца стрељачки вод састављен најчешће од истог броја стрелаца. Након што једна група погођених пада, на њихово место долази нова друга група и тако редом, у размаку од 30 минута до једног сата правцем Овчара-Грабово-Овчара одлази пун трактор, а враћа се празан. Стрељана лица која су давала знаке живота бивала су дотучена из кратких цеви, неки од заробљених на Грабову лишени су живота хладним оружјем, по завршеном стрељању на Грабову булдожер је затрпао загртањем земље рупу са лешевима побијених. Задњих десет заробљених старешина ЗНГ и МУП Републике Хрватске стрељани су код хангара на Овчари. Механизам повређивања и усмрђивања жртава као и употребљена средства којима је то вршено. Међу странкама такође није био споран, исто важи и за идентитет жртава, њихов пол, узраст као и припадност различитим хрватским оружаним формацијама те пратећим лицима.

Није спорно ни то да је тада на том подручју постојао унутрашњи, односно немеђународни оружани сукоб са познатим учесницима у коме је и оптужени учествовао као припадник једне од страна у сукобу. Петар Ћирић био је у јединици ТО Вуковар, прикључио се као добровољац под командом Мирољуба Вујовића на правцу чете капетана [REDACTED] из Гардијске бригаде ЈНА и на крају странке су сагласне да је критичном приликом на Овчари и Грабову почињено кривично дело правне квалификације из оптужнице уз кршење одредаба међународног хуманитарног права садржаних у наведеној Женевској конвенцији и назначеном допунском протоколу.

Оно око чега странке нису сагласне и што је међу њима спорно је да ли је оптужени *tempore criminis* уопште био на Овчари и Грабову и да ли је починио наведено кривично дело. Шта о томе каже сам оптужени? У истрази се бранио ћутањем, на припремном рочишту и на главном претресу се изјаснио да није крив, истакао је да на Овчари и Грабову никада није био и не зна где се ти локалитети налазе, накнадно је чуо да су тада побијени хрватски војници, ништа ближе, није га занимало, на ратиште је дошао уместо брата [REDACTED] као добровољац, био је код Мирољуба Вујовића у јединици са Сирета Дамиром, њега се сећа, а било је ту још других лица. Познаје са ратишта [REDACTED] али поменути није био у његовом друштву, никада није потезао оружје на официре ЈНА. То што за њега кажу сведоци [REDACTED] и [REDACTED] није истина, на ратишту је носио стару униформу ЈНА, аутоматску пушку, пиштољ и бомбу.

Оваква одбрана окривљеног у делу у коме пориче извршење кривичног дела, те своје присуство на Овчари и Грабову у супротности је са утврђеним чињеницама из изведених доказа и усмерена је на избегавање кривице.

Из сагласних исказа сведока [REDACTED] и [REDACTED] утврђено је да оптужени чији је надимак био [REDACTED] и „Перо Циган“, критичног дана био на Овчари у друштву са сада покојним [REDACTED] користио је и презиме [REDACTED], звањем „[REDACTED]“ са којим је заједно дошао на ратиште као добровољац Врбаса. Поменути сведоци немају никакву дилему о идентитету оптуженог, добро га познају, виђали су га у Вуковару често, сведок [REDACTED] током борби скоро свакодневно, сведок [REDACTED] и по завршетку рата где је оптужени остао да живи извесно време. Био је курир у јединици ТО Вуковара код Мирољуба Вујовића, тога дана видели су га на Овчари у више наврата, у различитим ситуацијама и временским периодима. Најпре са „[REDACTED]“ испред хангара код утовара заробљеника. Сведок [REDACTED] тврди да је оптужени у шпалиру заједно са њим Мугоша, тврди да је оптужени у шпалиру заједно са њим Мугоша Гораном, Радак Сашом, Ђанковић Мирославом, [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] ударао рукама и ногама заробљенике који су по изласку из аутобуса протрчавали кроз шпалир до уласка у хангар, након тога видео га је поново на Овчари при сукобу Мирољуба Вујовића са официрима ЈНА управо у вези заробљеника, и нешто касније га је видео да одлази са [REDACTED] у пратњи пуног трактора са заробљеницима и после неких пола сата се враћа са празним трактором. Сутрадан је чуо да је окривљени учествовао у стрељању задње групе од десетак заробљеника код хангара. Сведок [REDACTED] тврди да је оптуженог видео не само испред већ и у хангару са заробљеницима као и на Грабову где га је када је дошао затекао са [REDACTED], били су заједно, нису се раздвајали како каже „били су ту, одлазили, долазили“. Приликом стрељања на Грабову код рупе у којој је већ било лешева претходно стрељаних лица оптужени је био у стрељачком воду са њим, Сирета Дамиром, Хусник Ивицом, који је променио после име и презиме Атанасијевић Иван се звао, односно и сад се зове, „[REDACTED]“ и извесним [REDACTED] и пуцао на заробљенике. По повратку са Грабова у хангару је остало још десетак заробљеника, ту су били Вујовић, Вујановић, Сирета и окривљени Петар Ћирић. Сведок [REDACTED] наводи да је напустио лице места а после је чуо да су и ти заробљеници стрељани.

И приликом суочења на главном претресу од 03.12.2012.године, сведоци [REDACTED] и [REDACTED] остали су при оваквим својим тврдњама односно исказима.

Из исказа осумњиченог [REDACTED] од 18.04.2003.године, датог у присуству јавног тужиоца и браниоца по службеној дужности валидном исказу по налажењу и првостепеног и другостепеног суда, утврђено је да је он по повратку са Грабова где је учествовао у стрељању једне групе заробљеника затекао код хангара на Овчари још десетак заробљеника, старешина Збора народне гарде МУП Хрватске. Они су постројени у близини јарка, а у њих су пуцали Мирољуб Вујовић, Станко Вујановић, окривљени Петар Ћирић кога он наводи под надимком „Перо циган“ и још нека НН лица.

Осим тога одлучне чињенице у овој правној ствари утврђене су и из прочитаних записника и транскрипата о саслушању односно испитивању оштећених [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED], који су преживели догађај на Овчари.

Поступајући на наведени начин као припадник стране у сукобу оптужени је прекршио правила Међународног права садржана у наведеној Женевској конвенцији и Допунском протоколу примењујући према ратним заробљеницима поступке којима им се наносе повреде живота и телесног интегритета а нарочито вршећи убиства и телесна кажњавања. Имајући у виду да су радње описане поменутом конвенцијом и Допунским протоколом уз њу инкриминисане и домаћим законодавством након ратификације, окривљени је на представљени начин извршио кривично дело ратни злочин против ратних заробљеника из члана 144 КЗ СРЈ, које спада у кривична дела против човечности и међународног права. Урачунљивост окривљеног ни на који начин није доведена у сумњу, ово кривично дело окривљени је учинио са директним умишљајем јер је био свестан свог дела и хтео је његово извршење, учествујући у радњи извршења кривичног дела заједно са наведеним припадницима ТО Вуковар и добровољачких састава поступао је као саизвршилац. Приликом одлучивања о казни указујем на велику криминалну количину коју је оптужени испољио вршећи наведено кривично дело. Конкретно учествовање у тучи заробљеника испред хангара, стрељање на Грабову, и по повратку код хангара на Овчари. Оптужени је раније осуђиван а сада се налази на [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] што је видљиво из списка предмета.

Стога предлажем да му суд изрекне максималну затворску казну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, захваљујем,

У својој завршној речи заменик тужиоца за ратне злочине изјављује да остаје при подигнутој оптужници, сматра да је током поступка из изведених доказа несумњиво утврђено да је окривљени Тирић Петар извршио кривично дело које му је стављено на терет. Износи оцену доказа изведених на главном претресу, изводи закључке о чињеницама важним за одлуку, указује на одредбе Кривичног и другог закона које би се имале применити па предлаже да ценећи све околности догађаја окривљеног суд огласи кривим и казни по закону, те да му изрекне максималну казну затвора, а све како је то констатовано аудио техником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац окривљеног адвокат Цвејић Александар.

ЗАВРШНА РЕЧ АДВОКАТА ЦВЕЈИЋ АЛЕКСАНДРА

АДВ. АЛЕКСАНДАР ЦВЕЈИЋ: Хвала. Сматрам да ни једним доказом изведеним на главном претресу није на несумњив начин утврђено да је окривљени Тирић Петар учинио кривично дело које му се ставља на терет

оптужницом тужиоца за ратне злочине. У погледу чињеница које су међу странама неспорне мислим да је доста исцрпно говорио заменик тужиоца за ратне злочине уз одређене напомене, са тим се слаже и одбрана. Међутим, оно са чиме се свакако не слажемо и нећемо се никада сложити а то је питање учешћа окривљеног Ћирић Петра у самом критичном догађају. У погледу те чињенице практично доказну снагу имају само сведоци, у том смислу постоје рецимо три групе сведока у прву групу спадају лица која су у разним раздвојеним поступцима и у ранијим фазама, била окривљена или осуђена за учешће у овом кривичном делу, другу групу чине сведоци [REDACTED] и [REDACTED], можемо их звати сведоцима заштићеним сведоцима или сведоцима сарадницима, сасвим је свеједно. А у трећу групу спадају практично саслушана војна лица значи који нити су били на било који начин учесници самог извршења кривичног дела, већ су једноставно заиста они прави сведоци. Четврта група су сведоци у чије смо исказе вршили увид само читањем тако да њих не морам ни да коментаришем јер сам био сагласан са читањем. Кад се упореде исказе ове овако на мој начин подељене три групе сведока, долазимо, мислим да можемо доћи до једног закључка а то је да се сведоци условно речено осуђени и сведоци саслушани официри Војске Југославије, односно ЈНА тадашње, апсолутно сагласни у чињеницама које су од интереса за овај кривични поступак а конкретно које се односе на поједине догађаје у појединим фазама дешавања на Овчари. У том смислу указујем нарочито на исказ саслушаног сведока Вукашиновића који се односи на онај наводни догађај у коме наводно опет учествује и Ћирић Петар, значи да је тај сведок категоричан у томе да се тај догађај никада није одиграо нити је Ћирић Петар имао било какву улогу у том поступку. Данас смо саслушали Мирослава Радића сведока који је други део исказа сведока [REDACTED] довео у најмању руку у сумњу, што се тиче одбране, а то је значи да он никада нити је послат од стране сведока Радића да било шта истражује по Овчари нити му се он било када и било којом приликом тим поводом обратио. Када је одбрана предлагала да се на главном претресу саслушају сведоци који су саслушани на крају, није то чинила са намером да поступак одуговлачи, без обзира што је то можда чак већу тако понекад изгледало. Једино што је одбрана хтела било је следеће: ако се на исте чињенице сведоци изјашњавају на дијаметрално супротне начине, онда је једини закључак да од њих неко не говори истину, да не кажем лаже. Практично то значи ако суд поклони веру или реши да поклони веру сведоцима [REDACTED] и [REDACTED] онда је неспорно да не говоре истину значи да практично дају лажан исказ остали саслушани сведоци и обрнуто. Није потребно да напомињем да је одбрана апсолутно убеђена да ни сведок [REDACTED] ни сведок [REDACTED] не говоре истину, да практично дају што се мене тиче лажан исказ, а то је на свој начин утврђено и раније и у поступку против Дамира Сирете, а и у такозваном главном предмету Овчаре где је утврђено на мислим врло добар начин пресуде су у спису предмета и у њих ће веће наравно имати увид, да ови сведоци веома селективно примењују обавезу да њихов исказ буде потпун, јасан и истинит, те стога сматрам да се њима поверење не може у том смислу поверити. У погледу, осврнуо бих се само једном реченицом на ово што је у завршној речи изјавио

уважени колега Кнежевић, а то је да се Ћирић Петар бранио ћутањем у истрази. Он се у истрази ћутањем није бранио, само није износио одбрану. Чискао је фазу поступка у којој је то нормално могуће, тако да у том смислу морам то да коригујем.

Стога сматрам да у недостатку других доказа суд треба да Ћирић Петра ослободи одговорности за кривично дело које му је стављено на терет, јер нема ниједног доказа валидног који на несумњив начин потврђује да је он кривично дело учинио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем.

За разлику од заменика тужиоца, бранилац сматра да током поступка није доказано да је окривљени Ћирић извршио кривично дело које му је стављено оптужницом на терет, јер ниједан доказ није на несумњив начин утврдио да је он извршилац наведеног кривичног дела. О учешћу окривљеног Ћирића у овом догађају на Овчари што је једино било спорно током поступка утврђивало се из исказа сведока. По мишљењу одбране постојале су три врсте сведока, лица која су била окривљена односно осуђена, лица која су у ранијем поступку били сведоци сарадници и војна лица, саслушани официри. Закључак одбране је да су војна лица и осуђена лица сагласни у свим битним чињеницама за овај кривични поступак, при чему бранилац посебно апострофира исказе сведока Вукашиновића и Радића. Једини који терете окривљеног Ћирића су сведоци [REDACTED] и [REDACTED] који по мишљењу одбране не говоре истину, што је утврђено и ранијим пресудама које су данас изведене као доказ, из којих се може видети да они доста селективно примењују своју обавезу говорења истине. Због тога одбрана сматра да током поступка није доказано да је окривљени Ћирић извршио наведено кривично дело, па стога предлаже да га суд због недостатка доказа ослободи од оптужбе а све како је то констатовано аудио техником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам се захваљујем. Ћирићу изволите.

ЗАВРШНА РЕЧ ОКРИВЉЕНОГ ПЕТРА ЋИРИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек је окривљени на крају, питаћу Вас прво да ли сте сагласни са речи свога браниоца и ако имате нешто да додате. Изволите.

ОКР. ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја ћу бити кратак. Завршну реч немам. Ништа нисам починио да бих давао завршну реч, жао ми је то што се десило. То је све од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све? Добро.

Окривљени у завршној речи изјави да је сагласан са речима свога браниоца, да није крив и да му је жао због овог што се догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можете да седнете Ћирићу. Да ли има још неко нешто да каже?

Како се више нико не јавља за реч,

Председник већа објављује да је главни претрес ЗАВРШЕН.

Пресуда ће бити објављена:

01. јула 2013. године у 13:30 часова, судница број 4

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ова иста судница. Значи, још једном 01.07.2013. године у 13:30, судница број 4.

Што је присутнима саопштено па их не позивати.

На објављивање пресуде [REDACTED] окривљеног Ђирић Петра [REDACTED]

Довршено у 11:10 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА